

۱۳۹۴۵
تیر ۱۳۲۱

۱۱۵۲۰-ن

	کتابخانه مجلس شورای ملی
	کتاب: تلمذ و تفسیر فقهی و فقهی
شماره ثبت کتاب	مؤلف: آخوند خراسانی
	موضوع: فقه
	جامع: مجلس
	سازمان: کتابخانه
	شماره قفسه: ۸۵۸۹

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه ملی
۸۵۸۹

فهرست خطی در این کتابخانه
تبریز ۱۳۲۱

از جمله کتب خطی
تبریز ۱۳۲۱

این کتاب در کتابخانه
مجلس شورای ملی
ثبت شده است
شماره ثبت کتاب
۸۵۸۹

مؤلف: آخوند خراسانی
موضوع: فقه
جامع: مجلس
سازمان: کتابخانه

این کتاب در کتابخانه
مجلس شورای ملی
ثبت شده است
شماره ثبت کتاب
۸۵۸۹

مؤلف: آخوند خراسانی
موضوع: فقه
جامع: مجلس
سازمان: کتابخانه

[illegible][illegible]

بدین تبه عالی از بخت یافت و توبه سر کار فیض آید بر عمر ارحم رضو و ولد از انوع
ثروت مصابت حضرت علی بر او است و توفیق یافت از قدرات انوری
در میان و زکوة حاصل سلطان حضرت صدارت بر او یافت و بر او طاعت
روز بروز عرض از یاد و علایق شد و از بدست یافت روز به روز بیشتر تا توانی
داشت روز ششم در خدمت و در دارالافتاد آورد بیلر مجال حیات و قیام کشید
بر ملک حلیل بودت بر یک سال طوار صد از آن او کشیده شد روز اول
چهارم و منی شست بعد از فوت او حضرت صدارت میر فتح الدین محمد ولد میر
بنجام الدین محمد بن حلیه سید علی مشهور بخلیفه سلطان اصفهان که مادرش از اصل
از اجداد میرزا و الی تا نزد راج و امیر نظام الدین نامی از اجداد اصفهان از
چا او در آن اصفهان آن که احوال و طوی افسانه کرده در آن ولایت اصفهان حلیفه
مشهوره توفیق دید و خوار را از اصفهان میاید بر خلاف مکان آنکه من
حضرت سلطان شمسیت از صدارت بدست یافت و از توفیق فضل و کمال موصوف و
ذات ملک صفاتش بسیار و معتقد و غیر اندیشی معروف است و شجاع الدین
محمد و والد او از علمای متبحران بود و نیز از احوال و عالمی در حقیقت اول و طی احوال
ساد و علمای زمانه و جمیع جاه و جنت مکان و توفیق یافت **شاه بهر توفیق** کردن
مال بجای و جاه که خوار آمده بر غایت تربیت کشیده **قادر سلطان** خداوند و
دروغ بحر بودت و او در ایام قدرت به اسان و توان آنکه از و فرکاره الی
بود برایت نام شده و بیا صد از بخت بر او یافت بعد از قیام و زمان حکومت
زیت چید ز و توبه سر کار فیض آید بر او است و توفیق یافت از قدرات انوری
بنوع که در ضیاع اطراف بود قیام و اقدام نمود **سید محمد** و ولد سید مبارک
خان و الی عربستان جوینده که بجا برت این و دمان بر او آورد و در آن کشید
حسب الله عز و جل بد آن ولایت رفت بعد از فوت بر برسد حکم ملک و در وقت ملک

یافته بود در سال هجری پنجم زبانه باور رسیده بهای صاحب عارض کرد به و حال
طبیعت از آن که داشت جمیع اطفال آن که از آن خدایت بهار آن سلسله که از رسیده
مبارک صاحب از آن که از آن اهل و نقصان عمل با غوار شده و با غی با و را
مستور ساخته اند العالم عبد الله چون فرزند صلیبی مبارک کوک بود حکومت آن
ولایت بسید را شد برادر زاده او توفیق یافت سید نام و در کور رسیده زاده
حکمو اخلاق مواضع و با جلیله در کمال حد و در سلوک موعود و ارفا کسین
خلق منویشند و از هر چه و با بر پیش که در این بار ملک و حکام بسیار و وقت او
که داشت از علم و دولت و **غیر از فیض** بن مرزا محمد بی اراغانی سادات عالی در حیات
دار السلطه صفایان مشهور سادات شهرستان که بسعاد مصابت توان یافت
کامیاب و بر فراز داشت در بیان کج و حید و توفیق اظهار صفی معده و با مقصود
معالج و معده و کم حید و در این مقام که از قبضه آید در رکاب اثر و شاد و بیلر
در آنجا عرض از یاد و بدتر شده بخیر با بهمان شد و روز بروز ضعف و کسین
در چینی که از دار السلطه بر سر توفیق عراق بود و فوت بر او زده شد در حقیقت
چون قبضه زبانه رسید و ای حق الیک احوال است نفس او را از این عالم
برده در جوارم قد مود حضرت معصوم علیها و آمانها آید و فرزند حضرت علی اردو
او بسیار متاثر شده حضرت صدارت را کباب و توفیق و در او جان پیش حضرت الدین
محمد که بنیره و ختری حضرت اعلی است نامزد و موعود و مایه داشت من طوبیت
نیابت از کمر از رفع مکر زده او توفیق یافت اما بالاخره مستعلا حضرت صدارت و رفته
مصابت و عهد در لوقیای مبارک که حضرت مطهر از چهارده معصوم علیه السلام
که برارضی تعلق داشت بر بلند ریافته بر عطا یا مغر و مبارک **سید سلطان**
بیلر بی ملو اشک اقامی باشی حرم علیه عالم و دار السلطه اصفهان به آن خدمت مشغول

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

و غنیمت بر دارم
زینک سبک بودیم که در
بودند از بیم و دلالت
سبب حضور شد از بیم
نقد شد به جلوه بر سر
سبب در دو تا عیان
نقد طعن بر آن
افزون بود در آن
دری بود که در آن
و در آن ایام
بروخت از آن
از آن وقت
رو بودی از آن
کو قرار
و از آن
نور از آن
آقایان
و اخلاص
انرا هم

اما این که
از آن که
اداره ملک
طایفه تار
ما هم
در آن
و خواران
بوجود
که حاصل
از عباد
ملکی
این
که غارت
در وقت
پوشید
و سفید
القصه
عظام
چنان
دود
و در
این
از

در کماله
خداوند و در
الایضا و در این
زیر علامت
موجب است
و نشان کرد
آمده است
بکمال و در
خود از عظم
مقتضی است
رسیده است
خداوند
مقتضی است
کوته بود
بجمله این
انواع
ساخته
مؤده
باب
این
خود
موجب
خداوند
و در
الایضا
زیر
موجب
و نشان
آمده
بکمال
خود
مقتضی
رسیده
خداوند
مقتضی
کوته
بجمله
انواع
ساخته
مؤده
باب
این
خود
موجب
خداوند

در کماله
خداوند و در
الایضا و در این
زیر علامت
موجب است
و نشان کرد
آمده است
بکمال و در
خود از عظم
مقتضی است
رسیده است
خداوند
مقتضی
کوته بود
بجمله این
انواع
ساخته
مؤده
باب
این
خود
موجب
خداوند
و در
الایضا
زیر
موجب
و نشان
آمده
بکمال
خود
مقتضی
رسیده
خداوند
مقتضی
کوته
بجمله
انواع
ساخته
مؤده
باب
این
خود
موجب
خداوند

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

اینست اول
 است اول
 خطی درین
 از جانب
 شمس
 بهر حال
 منجیب
 از جانب
 بود با یک
 احداث
 کشی
 در مسکن
 و فرست
 کثر راه
 توان
 اشرف
 معوض
 و نیز
 او ده
 ماورد
 چنین
 و در
 سال
 از ملک

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

اعمال خود در سر
موقوف خود را به
تعمیر المار و بنای
قانون حکما و عدل و
اخلاص و صداقت و
از بركات علویان
ذات علم المثال
علی الاطهار
قدرت کبریایی
درگاه و منبر
قتلای غایت
موج آب و طوف
سنتج ابرو
کلک سوار
آواز نهضت
در جهان
گشته در مقام
لای العزیزین
مخلصانه بر سر
لای العزیزین
مخلصانه بر سر

اش
سپهر
وقوع
عام
خدا
شکوه
وساطت
نشان
میان
قد
ایده
کشت
و نذر
امام
بالکوه
فراق
نیا
سپهر
وقوع
عام
خدا
شکوه
وساطت
نشان
میان
قد
ایده
کشت
و نذر
امام
بالکوه
فراق
نیا
سپهر

تصا... در...
و...
جانب...
اخلاق...
خود...
اقدام...
عبد...
بر...
و...
نقد...
کار...
و...
اخلاق...
اطوار...
اعلی...
دولت...
و...

دست...
و...
یافته...
اس...
اعلی...
از...
اند...
مک...
ما...
ای...
نیز...
باش...
بطور...
بجز...
لا...
خدا...
و...

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

عاطفان که بر سرین
توقیف که بر سرین
اقبال که بر سرین
ربا بر سرین
ما بر سرین
زین که بر سرین
رفیق که بر سرین
بخش که بر سرین
جلا که بر سرین
دست که بر سرین
موند که بر سرین
و نامی که بر سرین
که از اندر که بر سرین
ده و هر که بر سرین
اسم که بر سرین
منسوب که بر سرین
ساخت که بر سرین
عالی که بر سرین
اخذ که بر سرین
شیر که بر سرین

استان که بر سرین
و نه که بر سرین
سکه که بر سرین
الک که بر سرین
سکه که بر سرین
کام که بر سرین
دست که بر سرین
و نه که بر سرین
جند که بر سرین
در نه که بر سرین
حس که بر سرین
عبد که بر سرین
کرد که بر سرین
مخال که بر سرین
در این که بر سرین
بکند که بر سرین
شش که بر سرین
آر که بر سرین

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

ظاهر است که
 مقصود از این است که
 مخالفین و منافقان
 چنان در راه او پیش
 درین وقت که
 افتاد و صحت
 معایب و نیکای
 منسوب به او
 طبع در قمارش
 و محفل عدل
 و هم عجب
 بعد از این
 احصاء بود
 در بعضی
 نماز بند
 بیاد او
 از سوره
 با طبع
 که بر ساحت

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

آن کرد یکی ز کار و بیاضان نگاه
کرد یکی ز کار و بیاضان نگاه
دانا را که عرفت و بیاضان نگاه
که بود عرفت و بیاضان نگاه
در راه و بیاضان نگاه
روان از طرف و بیاضان نگاه
بخت بیاضان نگاه
و در هیچ و بیاضان نگاه
از هر و بیاضان نگاه
و بیاضان نگاه
یک از کار و بیاضان نگاه
بهر و بیاضان نگاه
همی از کار و بیاضان نگاه
که بیاضان نگاه
روستای و بیاضان نگاه
اجبار و بیاضان نگاه
از و بیاضان نگاه
بهر و بیاضان نگاه
که بیاضان نگاه
و بیاضان نگاه

مخالف بجانب
را باقیه و در بدین
اعدا اقامه نمودند و در
دولت اقامه نمودند و در
مقصود از اینست که در
کسب حیات و در دولت و در
سبب اندیشه و در دولت و در
که در شهر و در دولت و در
رسولان و در دولت و در
از سبب و در دولت و در
خط و در دولت و در
نارشته و در دولت و در
آمد وقت و در دولت و در
کریه و در دولت و در
جفت و در دولت و در
لی است و در دولت و در
فرا و در دولت و در
نقد و در دولت و در
تج و در دولت و در
ایست و در دولت و در
ش و در دولت و در

زاد و در بدین
مقصود از اینست که در
جمع و در دولت و در
تفکر و در دولت و در
بجام اصلی و در دولت و در
که در دولت و در دولت و در
که در دولت و در دولت و در
نکرده و در دولت و در
در است و در دولت و در
باشد و در دولت و در
و کالت و در دولت و در
صاحب و در دولت و در
طوب و در دولت و در
عس و در دولت و در
جلی و در دولت و در
اخذ و در دولت و در
اد و در دولت و در
کاست و در دولت و در

[illegible]

مکتب
 اقبال جانان
 درویش
 اسفند
 انصاف
 وفود
 بلور
 کشته
 اس
 نوارش
 خواج
 ماکتف
 معتمد
 نور
 کمال
 سفاده
 و فرزند
 خلق
 خالق
 کرده
 لایق
 باقیه

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

همراه با ناله و فغان در این راه و چنانچه هر روز است آنکه در صورت نیست بر در تکیان قلعه ایستاده و هر روز
گشته در آن خدمت از عالم خلعت بسیار جوان آدمی معقول شایسته بزرگی بود بر پیش بکسور و ملک
خلعت اند **علی خان ملک** ناظر دواب ولد آتشی ملک ناظر دواب و در دریا حیات الله و در میان
ناظر کار او بود از او فرکار دانی ناظر دواب کار خاصه شریفه شود و بعد از آن خدمت بر کار
خداوند علی خان ملک مذکور پیش در خدمت او در وقت محاسبات خواستار شده مشهور و کسوف و در
آنجا مصر و عتقه شده با حیات در نور دیده و الیوم منصب غرور یادگار یک برادر او در حرم بود **میر**
محمد رضا و زنده غلامان ولد ابراهیم ملک ناظری است که در او خدمت در غرض پرور و زنده غلامان و ملک
بود در کمال در قزوین و عتقه در شکام آمد و در زمان از آنکه او کوفت نزد او و حال او
حیات مختصا علی اصل سیر در خدمت کسوف و ولد نام یک اردو شایسته و وزیر علی خان و دیوان ملک
مشاغل و ناظر و زنده غلامان ملک منصب بهای که در حرم بود و این سلسله علیه است کرده بود که
و اقله تا بله حضرت روی داد و حکم نمود **حکیم خان صفا علی** و از طایفه زاده و در السلطه شایسته
بود در آغاز قزوین و عتقه آن حیات تحصیل علوم متداوله و در آنجا کمال است و در
علم طب و قانون طب مهارت تمام و بسیار در خدمت و شوق طبع بود و در وقت و در طبع غلبه
که **سلطان** ده در آن شوم تب و یکنواخت از شوا و نحو و نحو از آنکه کسوف و زنده غلامان
استعاره بر پیش از عتقه و غلامان و مشروبات و مطعانات و با حیات بسیار و معادن و حق
زلیک و او را شایسته پیش و مهارت از آنکه طبع کند که می شود و شوا و نحو و در آنکه حوصله اندک
ناظر علی طبعش که آن می نمود و از ستم ظنون و شوقی طبیعت عموماً در زبان به کسوف و کار آن می
گشاده و از هر روز به چانه و موم است اما او درین طرز بدیع معانی و طریقت شریک و از آنکه درین
روشنی او نمود و او را سخن برادر میبرد و در خدمت حضرت شاه کی شایسته و در آنکه درین
و خیراتی و شایسته و او را زنده غلامان و از آنکه از آنکه شایسته و او را آنکه شایسته
و عتقه از ایراد ملک و شایسته که هر خدمت او از آنکه و در کسوف و شوا و نحو و در او را
اما حیات او از آنکه و در کسوف و در خدمت آن در ملک نظم آورده که زنده غلامان و شایسته
سود که مخورم بخدا از آنکه و در کسوف و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف
تا زنده غلامان و در کسوف و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته

پروا مقام اعدا و غنیمت در روز و هر روز که از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
ما و بخت و هر روز که از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
باید و بخت و هر روز که از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
خرکان بکریه و طاعن و کسوف و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
نمود و از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
چون که با که و زنده غلامان و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
مار و در آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
کرد و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
حیات و از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
تا زنده غلامان و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
اجل شد و از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
میان حیات و از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
استعاره از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
حزین و زنده غلامان و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
را و زنده غلامان و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
سرم که زنده غلامان و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
بعد از و از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
عالمی و از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
و چون از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
در خانه از آنکه و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته
و زنده غلامان و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته و در کسوف و شایسته

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

لا اله الا الله محمد رسول الله

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

کرمه در دست
ان در دست
برینا بر سر
دست در دست
قاعده
فوق
چونما
اورا
است
نیز
که
بیا
سری
در
نما
که
تا
آن
نیکنان

کرمه در دست
ان در دست
برینا بر سر
دست در دست
قاعده
فوق
چونما
اورا
است
نیز
که
بیا
سری
در
نما
که
تا
آن
نیکنان

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and is densely packed, covering most of the page. There are several lines of text, with some lines starting with large, ornate initial letters (possibly 'F' or 'P'). The text appears to be a narrative or a record of events, mentioning various figures and locations. The handwriting is somewhat faded and the ink is dark, typical of older manuscripts. The text is written in a cursive style, and there are some red markings or corrections visible. The overall appearance is that of a historical document or a manuscript from the Persian or Ottoman era.

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the right page. The text is dense and fills most of the page area.

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the left page. The text is dense and fills most of the page area.

[illegible][illegible]

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian script in Nasta'liq style, written diagonally from top-left to bottom-right. The text is highly cursive and includes several red ink markings, such as underlines and dots, which likely indicate specific words or structural divisions within the manuscript.]

[illegible][illegible]

[illegible]

كان من حزنكم ما طرأ من افعال العاصي وكان الرجل تولى فمناظرته ما يذكر ما فعلت ابدا وما فعل
الرجل يكون كذا فذكر ما فعل في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
في بعض العاصي انك فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
فكلمت العاصي ودرست ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
والمرأة كذا فذكر ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
الجنابا وان فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
لما تروى من فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
ايضا من فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
اكثر الشكر من فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
البار من فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
رأيت بعض التواريخ ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
كلهم امر المؤمنين الى فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
دولة في العاصي من فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
عصر فمناظرته الى فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
ان زيلوا ملككم ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
وارادوا ولهم من فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
تأني عليهم من فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
نكبتهم الويل الويل لمن اراه فلا يزال انك من فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
حزني في قول ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
الحق ومن فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
كاتبه الى السيد طاهر من فعلت ما فعلت في فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته
خاصة فمناظرته الى فمناظرته الى الان ايضا انك فعلت ما فعلت في فمناظرته

[illegible][illegible]

مما لا ريب فيه
حسب شئخ خلد
المسعودي ان الكسوف
المتتابع من ارباع
الطيفه راسد الطيفه
اربعه من الخلال
ان الكسوف
المتتابع من ارباع
الطيفه راسد الطيفه
اربعه من الخلال

على انه توفي لصالح من عهد الفرس له حضوره ابو العبد المجلد الجلاله ومعاذ الله من هذا
ينطق في ما على له فقال له لا اري كوفه جهاذا الذي عندك كالنبتات فقال يا العبد المجلد اني اري على
انك لم تزل في السكوت فقال ما كنت في السكوت فقال انك في صغر فراه شك فيما كان يتركه من وحيه
يكون حركه كان فقال له انك في صغر فراه شك فيما كان يتركه من وحيه
يكون حركه كان فقال له انك في صغر فراه شك فيما كان يتركه من وحيه

مما لا ريب فيه
حسب شئخ خلد
المسعودي ان الكسوف
المتتابع من ارباع
الطيفه راسد الطيفه
اربعه من الخلال
ان الكسوف
المتتابع من ارباع
الطيفه راسد الطيفه
اربعه من الخلال

على انه توفي لصالح من عهد الفرس له حضوره ابو العبد المجلد الجلاله ومعاذ الله من هذا
ينطق في ما على له فقال له لا اري كوفه جهاذا الذي عندك كالنبتات فقال يا العبد المجلد اني اري على
انك لم تزل في السكوت فقال ما كنت في السكوت فقال انك في صغر فراه شك فيما كان يتركه من وحيه
يكون حركه كان فقال له انك في صغر فراه شك فيما كان يتركه من وحيه
يكون حركه كان فقال له انك في صغر فراه شك فيما كان يتركه من وحيه

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

الحاصلة في البدن وحسب ان يكون النفس مخلوقا من مادة بالبدن والاضاعا لها بدو والاعضاء، ومقدوره
تحريك الالات الحركية في الاعور بالافعال البدنية اما بحسب نفعه في دفع ضره ولذا وجب الخلق في قوة
ادراك ان يكون له قوة تحريك خصوصا والبدن من غير الاعور المختص به، والقدرة الى الانفاك فلو
الحافظ على الانفاك لبطل المرح فيالوجوب اثبات بين القوتين المتوسستين ولما كان الثبات
النفس على احد الجانبين تغلبا على الالات الى الاخر لا يوجد حصل الثبات بين المتوسستين والاعور
المعزولة الادراك الحسني النفس والاعضاء بالاعور البدنية المستقلة لها من تلك المراتبة **المقدرة السابعة** في اختلاف
المتوسستين في زمانين من زمان كانت النفس مشغولة بهذين العملين لا ينكح عنها وبها الادراك المحسولات
والالفاظ واليهما والحواس البدنية اما بالتو بالباطن كما في حال التغذية والتوليد او بالتو بالظاهرة كالاحساس
بالمحسوسات الخفية او بالتو بالباطن كما في احاسيس المشرك والحيل في التوهم والحواس والاشياء في ان احد
الاشياء يمنع النفس عن الاستكشاف في الفعل الاخر الا احاط المتوسستين القوة كالفكر والادراك والاولى للمتوسستين
احد من رابط الحاشي ليعينها احد الساعين في الاخر فيل يحصل لها كالادراك حاله الاشغال بحال التوهم
فان ثبت التوهم فله غير محصورة وكل من كان قادرا على الاشغال بهذين العملين على الوجه الاكمل كان في نفسه خفي
ومدته على **المقدرة الثامنة** في زيادة العلم فيعرف ان العلم اما بصورة ان تصديق وكل منها اما ضروري
واما كسفي الضرور من الصورة اما لا يوقف على طلب كسب يقصود الحرارة والبرودة وغيرهما والكسبي ما يتوقف
كقصود الملك والجن وغيرهما والضرور من البصديقات ما يتوقف في حصول الصور الطرفين **والكسبي** ما يتوقف معها الى وسطه
العلم المقصود في طلب المقصود على الجاهل بالاعور لانه لا يتوهم والظواهر والاشياء بالجاهل على مطلق الاعضاء والسائل
العلم والعقيدة والجهل المربط والظن الزيادة في العلم بالجهل المحض اي يتحقق باعتبار المتعلقات التي غير المتعلقات
فلان الزيادة انما يتحقق مع تحقق الثبوت ولا يتحقق في الاطراف لان طرف الزيادة في
النهاية لا يميل في القوة والالكان لا يخرج من التوهم في الاطراف لالا اول انما يتحقق الا وساطة بعدد مراتبها في قوة
يكن يجرى من الاعضاء حصول الزيادة فيها باعتبار الخفا في الجلاء والصورات التي تفتتها التصديقات ولكن
ذلك في الحقيقة راجع الى زيادة المتعلقات لان الصورات متعلقة بالمقصود في زيادتها ونقصانها فكل
لحصولها الشدة والضعف فالصورة بالجهل المحض من الصور بالجهل المحض والصور بالجهل المحض الشدة من
الصور بالرسوم معناه تداعيا لظهور الزيادة وانها صرح في الاوصاف المعروفة ولما عده **المقدرة التاسعة**
في ان كان نوال الزيادة ان المعارف العقلية لما كانت في حضانة وكان في القوة الشدة في قاصرة في
ادراكها وحسب الشاهد في زهرها قال الله تعالى وما اوتيتم من العلم الا قليلا وان كل من زيد من الامور
المقصود اقل مما لا بد منها فيكون حضانة وانما على انما النفس بها اكل طلب الزيادة **المقدرة العاشرة**

[illegible][illegible]

[illegible]

طهر من
 زنا جامعاً وكذا
 صاحب الكبرياء
 الجوارح وجاءه نور من
 قدوة لا يضر من
 طيف حكمنا ان
 واصل بالادب
 من اسقط ما
 ولا كما قد
 انضالاً و
 الحق وقوف
 بالقدرة
 شئت القدر
 بده وادع
 من لم يركب
 وضع القدر
 واجتنب
 من لم يركب
 وضع القدر
 واجتنب

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
ابن الجراح من بني كندة
عبد الرحمن بن محمد
ابو لؤلؤة قاتل عمر الخطاب
نزد جود كان
مروان كان
الزكرياء بن عبد الله
فاه قال
كل منهم
عبد الرحمن بن عمر
سليمان بن منصور
جدة المفضل بن خنيفة
سليمان بن الامون
الساكن في الخلافة
ابو علي الحسين
وسليمان بن
الطاهر بن
الزهري بن الزند
المشرك في الاربا
ان خلع النبي
مروان وعبد الملك
من ربه
خلع والامون

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

シ

شأنها المجدد وان اسلخهم جميعا كهم مرارا كثيرة ثم طبعوا الحجة عليها بغيرهم ولم يكن ومثابه و
بحر الدار عرفت هذا الامر والاشارة الانشائية واساطين الحكم الى هذا واولا طعن عن نفسه اوضح
الطحا ومثابه وحكم الله النور فاطبة على هذا واذا اعتبر صدق شخص او شخص في امور فلكيه
فكيف لا يعتبر قول اساطين الحكم والنبوة في شيء **يد** و **ف** اراد صار بهم الروعيان و **ص** صاحب هذه
الاسطر كما يشهد بذلك عن طريقه المشايخ في الفاريزية والاشياء عظيم الميل اليها وكان يقتر على
ذلك لولا ان نرى برهان ربه ومن لم يصدق بهذا لم يفتحه الحجة فعد بالماضي وحده اصحاب
المثابة فقصي نفع الخطيبر النور الساطع في عالم الطرقت وبرز الوجود الملكوتي في الانوار المر
شابه ما همس والارض والافلاطون المستوي الى خارج الطرة والراي الكر ابرهتها زودت و
خله الملك الصديق بمخبر والمحرك اليها فثابه وحكم الله النور كهم مستوفى عليه اعتراض الماء
كان عديم له صاحب صميم من الملكوت وهو محدود والاشياء كهم محدود والافلاطون كهم ارضي
بهشت في الانوار المر اشارة اليها ابا فليس وعبره ولا تنظر ان مولد النار راوي الابد
الابصار فيقول الى ان الانشائية لما فعل موصود بها الحكم وهو موجود وبصية والنورين فكيف
يجوز ان يكون في سبيل مطلقا بالادة ويكون المادة ثم يكون نورا واحد بعينه فيكونا وكثيره
وامتصاص الحصى ولا انهم حكموا بان صاحب الصمد الانشائية انما يوجد لاجل ما خلقه حتى يكون قابلا له
فانهم اشد النور من المخرجات العالی لا يحصل لاجل الكمال فانه لو كان له امد بهم للزخم ان نور الخصال
مثال اخر الى غير النهاية ولا تنظر انهم حكموا بانها حركة حتى قال انه يلزم ان يحل في قابل في ذلك
سبيل نوريه وان لم يصور ايضا حها الامر ليس من شرط المثال انهم من جميع الوجوه فاقول
للمثابين سلموا ان الانشائية في الزمان مطابقة لكثرت وهر مثال في الافعال ان مع انها تجدد وما
في الافعال في مخرجه وهر غير متجددة ولا متجددة بخلاف ما في الافعال فليس من شرط المثال المتجدد
بالكلية لا يلزم ايضا ان يكون كونه مثال وكذا يكون الشرط في جليلين بل كل شيء يعمل بوجوده لا يهر
يناسب من الممكن فلا يكون لراي المركب مثال في المسك كونه بل يكون نور قابله في عالم النور كخص
لهيات نورية من الاشياء وحيات في المحنة واللذة والهر واذا وقع ظله في هذا العالم يكون عليه المسك
مع المراجحة والشرع في الصوره الانشائية مع اختلاف اعضائها على الحكاية المذكورة من قبل و **ف**
كلام المحققين تجوزات وهم لا يذكرون ان الحركات في هذه وان الحليات في الزمان ومفروضه لم في ان
في عالم الصمد انما كليا لمرور فاقول ان اختلاف اشياء مستمكن فلهذا في الحقا ويرصوارة الان

وهو كذا لا يمكن ان يكون بل محض زينة ورسالة الغيظ على هذه الاعداد وكان الظاهر من هذا
الكل ما عين صور محضه لا محض وقوة الشكر فانه يتعرفون بان هذه هي الحقيقة وهو ما يذكر
فكيف يكون معنى ما اذا اذ هو في الافلاك كره كذا في حيزية لا يكون به الكل المستور في
المظن فكل ما اذا انما الذي ارجع بعض الناس في ابيات الحلال من ان الانسان ما لم يشأ
ليست ملزمة في واحدة كذا في جميع فان الانسان ما لم يشأ لا يقضي الوحدة والكثرة بل هي
قوله عليها جميعا ولو كان من شرطه انما الانسان الواحد فالكثرة لا يشأ من غير ان يكون
ليس في ان يقضي الانسان الكثرة فيقضي الوحدة ليس في اقضاء الكثرة انما هو لا يقضي
الكثرة الكثرة وعدم اقضاء الكثرة ليس في اقضاء الكثرة وبقضي اقضاء الكثرة انما هو لا يقضي
الكثرة يجوز صدق مع لا اقضاء الوحدة في الانسان الواحد المولود على الصلح في انما في الزمان
لا يحتاج لاجل الظل للصورة ان يكون ما قيل ان الاما من فائدة في النوع بل لا يجب ان يكون
اخر الكثرة فاما انما بل فيضم ان قول الثاني صورة في العقل عند الحاد وهو في هذه الاشياء
اقاينة وليس غنى في اطفال من اصحاب الحيات بناء على هذه القايقات بل على امر اخر
قال اطفال في انما في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
بعض الناس في فاهية يوم تبدل الارض في الارض والسموات الاله وما يدل انهم يعتقدون
ان هذه الكثرة وكذا العالم العقل ما خرج به اطفال من اصحابه ان النور المحض هو عالم العقل وعلى
عقله ان يصير في بعض الاشياء بحيث يكون في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
ثم يرد الى العقل الالهية المحركة بالاشياء بالكل فغير كذا في موضوع منها عقل بها وير النور العظيم في
الموضوعات التي لا تأتي بها في هذه الاشياء الى قولنا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
والجواب على هذا انما انما في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
ما ذكره في صبره واولى الى انما في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
وغيره في هذا انما في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
انما في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
فقد في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
الانوار الحارة التي توجها الى كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
المحسوس في طاهره وباطنه سخن وكما في هذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء

الباطن في بعض الناس انما في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
فانه لو كان في النور كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
شبه قوايها ومع النور ليس كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
فانسان في هذه النور ليس كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
وكيف في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
محمدة في المخرج لا يكون الا في وسط الكيفيات وحاصل الفرق بين المخرج والنسب في انما في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
والمخرج في وسط المحركات ويحصل من هذه المركبات حواشي ونبات ومعادن ومن المعادن كل ما
حصل في هذه النور ونبات يشبه بالارض العلوية كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
من هذا من جهة كانت واما في سبب المحرك في النور واما في سبب المحرك في النور واما في سبب المحرك في النور
التي في الارض كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
عن كل صاحب صنم الاما في طينته كل ثمر اذا اخذ في كيفيات فهو النور الذي يكون في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
صنم على ما سبق والمخرج الا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
استحالة في هذا فان تخير لا يكون الا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
لما انما يحصل من بعض الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
تاما في توقف العقل على استعداد القابل في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
شبه العقل في انوار العاخرة والوصف الى الثواب في طينته يحصل من بعض الانوار العاخرة و
هو صاحب طينته النوع الناطق وهو الاب الوهب من عطا دروس الملكوت القاهر وان
بخش روح القدس والهدى على الجوه والفضيلة على الارض الامم الانس كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
جود هو النور المحض في الصافي الكثرة وهو النور المحض الذي هو في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
المحسوس الى هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
انما في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
للجميع وليس كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء
بعد ذلك اذ هي غير معدة ولا في زينة في كل عليها الانفسا ولا في كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء كذا في هذه الاشياء

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

2

[illegible]

五

[illegible][illegible]

[illegible]

فاذنك
 مثله وورد
 در حق خراج این عذر او را
 در حق خداوند جل جلاله و عظم
 لا و هم خداوند را عبادت کمال
 که بلوغ انسان را عبادت کمال
 لطف و قدر و فضل و عظمی
 دانند و فضل و عظمی
 اراده و آرزو که در آدمی
 که اهل حق است بود که در آدمی
 و او را باز نگذاشتند و او را
 بهمان است بهر امر که
 از او نگذاشتند و او را
 هست از آنست که در جهان
 از جهت دشمنی که در جهان
 که آن بهیچ وجه نیست و او را
 خلاص از عالم اگر از عالم
 از لذت که خلاصی از عالم
 الحاکمین علی و آقا علی و
 در الحاکمین علی و آقا علی و

[The page contains dense handwritten Persian script in Maghrebi style.]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

این لم یضربها و ابله فطن و الرضا جل جلاله که در ماه جماد و در ادم عبود است و اگر کسی
 وارد درجه غوطه خورد بهر فرد ما قول است **اخر کمال التک** ذکر کمال غفلت هر سه ترک
 من **اخر کمال التک** وضع و فیک دنیا را جمعیت لازم است هر مایه که نیاز دارد و زیاده
 و از حایلی نقصان پذیرد و بیاض صفت دریا است معواه تا جادورت حاصل آید و نه ممکن
 تا حاجت ظاهر گردد و ترقی طلب مانده فاک کالت رسی بجامه صیدین اگر مکرر ده کان
 شک آورد و الما آورد فاکت اقول الله الله و فرضا الله و جل علم من بله و استمع
 فین بلغه و ابتلی فین صغو و روقن تا ملالت یزاید قال استمعو کان رسول الله صلی الله
 علیه و آله همچو لنا بالموعظه احسانا محامدا السامه علینا و اوکلمات را افشاح بمر خرات و ان
 و کلمه بسی کنجا شناس **لعل فلیک** نیت فان اگر شبیه و من استوی بویه و هجوع
 و من کان **در شتر** از من صغره طعوت و من لم یکن فر الزیاده فهو الفضائل **پست**
 تا ریکست هر زمانه شب من **دارد شب** من بخندارد کوثر **از بزرگ** بهمان و ملا دو کسان
 اندر منو عشق شد آن **تأملت** تا مان کردن کار جو اگر **از آن** بود در دریا که افتاب
 بغیر کسید و عیار مردم کردید و کارم خلافت خندرس نیست و معاکم خجست **مطهر شد**
 ذهب الذی علی شمس الکافهم و لغت حلف کجلا **الاحمر** شیشه دوستان انوار العلانیه
 اعداء السره کشیده اند خلیف ادر آن که این را می ملک سینه اذاعها و ان را می ملک
 حسنه و فنها بالسنی لم اخذ فلان تا جلیله ماد دار **الافلا** و عند بعضهم عدو المبین
 و چشم نور خیزد ادر فل **ان الموت** الذی تقرون من فانه طافکم خواهر از او ادر **اصلي** علیه السلام
 در خاک نهادند و حاضر زهر اصله آید علیها تا شکر کف طابت **فوسکم**
 ان تحتو علی رسول الله صلی الله علیه و آله **الکرام** زور و زور بیا اعلان بدین دعا مشغره
 که تا بریم زنی دیده به این برین کن **منزله** و سبعم الذی طلعوا **المجرب** سبعمون یوم لا یخ
 مال و لا بنون دغ ما تنم ملک و اقبل ما یجی التک تا خود و بیختم اعطه الله که اما بدیهه
 السبل اما شاکر و اما کور **ابجد** که زندگانی عذاب بد بخوین **نقد** لا یست و جرای

صلی

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, featuring dense cursive script and some red ink markings.

حرف الالف ايمان المرء يعرف بآيانه **هـ** انوثته من ان كان في الشدة **هـ** اطمنا الغناه
 من الشكر **هـ** ادب المرء يعرف من به **هـ** ادب الدين من الدين **هـ** اوتى عبادك تفهم
 من الشكر **هـ** اخوان هذا الزمان كسب العيوب **هـ** استر الغنى في اليأس **هـ** اخفاء
 الشدة من المودة **هـ** **حرف الباء** بر الوالد يرفع **هـ** يستغنى بالظفر بعد الصبر **هـ** ركة
 المال فراو الزكوة **هـ** ربع الدين بآخرة ترج **هـ** كاد المرء من شدة الدعوة عينه **هـ** بالرسد
 بركته **هـ** بطن المرء عدوه **هـ** بكرة السبت والجمعة **هـ** بركة العمر في شغل العبد **هـ** بقاء الانسان من
 اللسان **هـ** برك لا تطلب بالمع **هـ** بشاشة الابد عطية نازية **هـ** **حرف الجيم** برك الله على من
 تاجر لاساة من الاقبال **هـ** تارك في آخر العمر فاضله **هـ** تكامل المرء في الصلوة **هـ** نصف
 الايمان **هـ** تعال بالخير تزد **هـ** تاكل المودة والخدمة **هـ** تعاقب عن المكروه **هـ** توهم الايدي
 على الطعام **هـ** تفرق برك الذنوب **هـ** تواضع المرء يكبر **هـ** **حرف الدال** ثلاث مهلكات
 يؤخر بخل ونوع عجب **هـ** ذلك الايمان **هـ** ذلك فعل وثقة **هـ** ذلك الذي هو العلم **هـ** ذلك المحص
 معه **هـ** لا يسهل الا الرب **هـ** نواب الله لا يمل **هـ** نبي احمد نك بالاعذار **هـ** نبال الملك في العدل
 نواب الآخرة **هـ** نفع من نعم الدنيا **هـ** نجات النفس بالبعد او ثبات الروح بالغا **هـ** ناء الرجل على
 منطية **هـ** **حرف الحاء** نجد ما نجد **هـ** جهد العقل **هـ** جمال المرء في العلم **هـ** جليس الشيطان
 تحول الباطل ما ع **هـ** وجود الحق لا الساع **هـ** جودة الكلام **هـ** **حرف الخاء** جليس الخمر عينة **هـ**
 جالس الفخر تزد **هـ** شكر **هـ** جمل من لا يموت **هـ** **حرف الهمزة** حلم المرء عونه **هـ** حالي الرجال لا
 حياء المرء **هـ** **حرف الراء** حوضات الطعام **هـ** حوضات الكلام **هـ** حرق الاولاد بخوة الاكاد
 حش الخمر عينة **هـ** حدة المرء تملك **هـ** حرم الوفا من اصل **هـ** حرة المرء كره **هـ** **حرف الزاء**
 زك **هـ** زحف الله ما من غيره **هـ** زحف النفس كسج **هـ** زحف الاصحاب من يدك على الخمر **هـ** زحف
 من باع الدين بالدين **هـ** خليل المرء دليل عقله **هـ** خوف الله يكلو القلب **هـ** خلق القلب غير
 خلقه **هـ** خلوص الود **هـ** من حسن العزم **هـ** خير النساء الود **هـ** **حرف الهمزة** خير المال ما اتى من

1

سبيل الله **حرف الال** دواء القلب الرضا بالقضاء **د** وآ النفس الطوص **د** دليل
عقل المرء قوله **د** دليل أصل فعله **د** وآ الأخوان **د** زوية الأخوان **د** دولة الازد **د** آفة
الرجال **د** دنيا الشيخ حجر **د** دين الرجل **د** دنه **د** دولة الملوك في العدل **د** دار محاك **د** حدة
تجمل **د** دم على كظم الغيظ **د** عواقبك **حرف اللال** ذر الطاغى وطعانه **د** ذنب واحد
كثير **د** الوطاعة قليل **د** ذواته السلاطين **د** حجة السفين **د** ذل المرء **د** الطمع **د** ذليل القوم **د** غيره **د** انهم عند الله
عند الله **د** ذلة اللسان **د** كس المال **د** ذكر الموت **د** حلا العلوب **د** ذكر الاشياء **د** حرة **د** ذل الاول
حرف الراء رؤى الحبيب **د** حلا العين **د** راع اباك **د** راعك ابنك **د** رافعة العيش **د**
الامن **د** ربه العلم **د** اهل الرتب **د** زرقك **د** يطلبك **د** كاستج **د** رسول الموت **د** الولادة
روايت **د** حدث **د** انساب **د** الرسول **د** رعون **د** النفس **د** تبعها **د** راع الحى **د** غدا **د** النفس
رفق المرء **د** دليل عقله **د** **حرف الزاء** زن الرجال **د** حوازينهم **د** زر على قدر الكرامة **د** زبد
العامى **د** حذره **د** زيارة الحبيب **د** سكر اليك **د** المحبة **د** زعمه الصالحين **د** حقه **د** ذلة العاقل **د** كبره **د** ذل العلم
زوا **د** الدنيا **د** مشغونه **د** بالرزاء **د** زياره الضعفاء **د** من الواضع **د** زينة الباطن **د** من زينة الظاهر **د** زوال
حرف السين سوء النظم **د** من الخدم **د** مروك **د** بالذم **د** غور **د** سوء الخلق **د** حشنة **د** خلا **د** منها **د** في الدنيا **د**
سيرة المرء **د** تنفى عن سيرته **د** سلامة الانسان **د** حفظ اللسان **د** سلوك اللسان **د** سلامة **د** حشنة
الانسان **د** سادة الآفة **د** الغفلة **د** سلامة الضعفاء **د** السكينة **د** سمو المرء **د** الواضع **د**
حرف الشين شين العلم **د** الصلف **د** شمر **د** طلب الحنة **د** شيخ الغنى **د** عتبة **د** شتم من المعقرة **د** غير **د** شتمه **د**
من كثير العلم **د** شيبك **د** ناغيك **د** شفاء الجنان **د** قراءة الوان **د** شتم عنى **د** فقر **د** من **د** شتمه **د** شتمه **د**
منه **د** شرط الآفة **د** مختلفة **د** شر الناس **د** من يقي الناس **د** **حرف الصاد** صدق المرء **د** صدق **د** صدق **د**
صحة **د** الصوم **د** صبرك **د** يرد النطفة **د** صلوة الليل **د** الثبات **د** صلاح الانسان **د** حفظ اللسان **د**
صاحب الاختيار **د** ما من الامر **د** صمت **د** الى بل **د** ستره **د** صل الارحام **د** يترحمك **د** صلاح **د**
البرخ **د** الورع **د** وضادة **د** في الطمع **د** **حرف الضاد** ضل سمر **د** من رجا غير الله **د** ضل الله **د** رزق
ضيق **د** كرا **د** حده **د** ضرب الحبيب **د** اوجع **د** ضياء **د** القلب **د** من كل الجلال **د** ضل اللسان **د** شتمه **د** اوجع

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

از این عمل خطای نیست
که از این عمل خطای نیست
باید که در هر دو طرف خطای نیست
حق در هر دو طرف خطای نیست
کتاب ما را از این خطای نیست
تاکید از این خطای نیست
نعمت از این خطای نیست
اسلام از این خطای نیست
مردود از این خطای نیست
و از هر دو طرف خطای نیست
دلش از این خطای نیست
بدون از این خطای نیست
اصطلاح از این خطای نیست
معامله از این خطای نیست
طاهر از این خطای نیست
درین از این خطای نیست
و درین از این خطای نیست
آن اشخاص از این خطای نیست
و این اشخاص از این خطای نیست

از این عمل خطای نیست
که از این عمل خطای نیست
باید که در هر دو طرف خطای نیست
حق در هر دو طرف خطای نیست
کتاب ما را از این خطای نیست
تاکید از این خطای نیست
نعمت از این خطای نیست
اسلام از این خطای نیست
مردود از این خطای نیست
و از هر دو طرف خطای نیست
دلش از این خطای نیست
بدون از این خطای نیست
اصطلاح از این خطای نیست
معامله از این خطای نیست
طاهر از این خطای نیست
درین از این خطای نیست
و درین از این خطای نیست
آن اشخاص از این خطای نیست
و این اشخاص از این خطای نیست

[illegible][illegible]

از آن که در این کتاب
برینست و در این کتاب
وزارت علی بن ابی طالب
از آنکه برادر علی بن ابی طالب
مؤید و مددگار علی بن ابی طالب
لوگه شریف علی بن ابی طالب
ملکوت علی بن ابی طالب
حضرت زان علی بن ابی طالب
چشمه زان علی بن ابی طالب
تاج سلیمان علی بن ابی طالب
بلال صلی الله علیه و آله
اسما بنت عمیس علی بن ابی طالب
جسم و دست علی بن ابی طالب
شهادت علی بن ابی طالب
سبحان علی بن ابی طالب
منع علی بن ابی طالب
خبر علی بن ابی طالب
و غیر اینها

[illegible]

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

منقطع است
 زانویا که در
 احسن اسلوب
 سبب است
 و با حفظ
 روش و
 این است
 بکمال
 عزیز
 آن
 و نظر
 مکی
 ان
 لا
 و
 این
 ایجاد
 مانند
 کل

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

چند کلمه بود
فصل دوم در بیان
نقل و حرکت از جاذبه
دوران در جاذبه
اما بواسطه جاذبه
سازند و یک شمشیر
پیشین چون که
حال غریب بر
انگارند و در
مادک اتفاق
قطع از یک
که کار در
هم جدا
که در
و بواسطه
اگر چه
که نباید
چند آنکه
و از
هر دو

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or a collection of poems. The text is written in a cursive style and is arranged in several lines across the page. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored. The text is written in a cursive style, and the lines are somewhat irregular, suggesting it might be a draft or a personal manuscript. The overall appearance is that of a historical document, possibly a letter or a collection of verses.

[illegible]

با خود و دیگران
 لاف و غوغا
 سرکار خود را
 سرحد و سرایان
 درین شهر
 مکر و خدایه
 خردن و غارت
 کاوش و غارت
 و طعنه و زاری
 هست اهل
 بیرون و داخل
 این است
 میان این
 چون حضور
 حکما علی التمثیل
 بود درین
 آمدند در
 نام او را
 در پیش
 با خود و دیگران
 لاف و غوغا
 سرکار خود را
 سرحد و سرایان
 درین شهر
 مکر و خدایه
 خردن و غارت
 کاوش و غارت
 و طعنه و زاری
 هست اهل
 بیرون و داخل
 این است
 میان این
 چون حضور
 حکما علی التمثیل
 بود درین
 آمدند در
 نام او را
 در پیش

[illegible]

چند ملاحق بنید و زندان

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

ریت که معصوم
 برب و رعیت در افواه
 خاص و عام از فتنه و خباکرت
 که بحسن نغمه کلور و زلف صبر بر باد
 داده کوچک ابدالیت که کمره لاله بر سر
 و از موج نفس قتلور بند باب و کشتن
 شاه یغیزه برب ویر لاله کوی بلور بر کرد و کیف مکر را کرم سازد
 فرنگی زاده است لاکل پریشان در کلیه سائر بلور با صوفی و قیام
 نوس مرزا و زشت همت کایاب خرویت لاله قلاب سروران و کربش
 شاه ناک تسلیم بر فغان لادم الاذع عشر دشته رعیت کردار کردن بطوق اظهار
 بجم الغریز الووب در خاص و عام و دانا و نادان و رعیت و سلطان بعنوان
 شمس پارس و ادرهم باب منظور و استه اندر بشمار نقول قیامش
 نهتر است و مفتوحان مفتاح اقام را سوار خوش نفس طر من
 هزار اید مخفی است در کربش را بر و اندیش در میر و صا

ان کے مل کی

[illegible][illegible]

کتاب
الوسعد الخیر
بشرح اوستی
ارباب العالمین
از صانع
از سعادت
و فی این
و یکبار
بنده و یکبار
از کرم
مومن
اصطلاح
است
در نامه
در هر نفسی
و در هر
مصلحت
حکیم
است
که در یک نفس
بدم کنی
و در آب
و انش
را بهم
صلح داده
است

کتاب
الوسعد الخیر
بشرح اوستی
ارباب العالمین
از صانع
از سعادت
و فی این
و یکبار
بنده و یکبار
از کرم
مومن
اصطلاح
است
در نامه
در هر نفسی
و در هر
مصلحت
حکیم
است
که در یک نفس
بدم کنی
و در آب
و انش
را بهم
صلح داده
است

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

105

1.4

PLV

[illegible]